

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 10/16

Luxemburg, 4 februarie 2016

Hotărârea în cauza C-336/14

Sebat Ince

Dreptul Uniunii poate să se opună sancționării intermedierei transfrontaliere de pariuri sportive efectuate fără autorizație în Germania

Această situație este valabilă în special în măsura în care fostul monopol public, considerat contrar dreptului Uniunii de către instanțele germane, a persistat în mod efectiv

În fața Amtsgericht Sonthofen (Tribunalul Cantonal din Sonthofen, Germania), parchetul german îi impută doamnei Sebat Ince că a procedat, fără autorizația administrativă necesară, la intermedierea de pariuri sportive printr-un aparat de jocuri instalat într-un bar sportiv situat în Bavaria. Societatea austriacă pentru care au fost colectate aceste pariuri dispunea numai în Austria, nu și în Germania, de o licență pentru organizarea de pariuri sportive.

Acuzațiile care i se aduc doamnei Ince se referă mai întâi la primul semestru al anului 2012, perioadă în cursul căreia organizarea și intermedierea de pariuri sportive erau rezervate, în Germania, unui monopol public potrivit normelor **Tratatului de stat privind loteriile din 2008**¹. Aceste norme interziceau organizarea și intermedierea de pariuri sportive fără autorizație și excludeau eliberarea unor astfel de autorizații unor operatori privați. În urma hotărârilor Curții de Justiție pronunțate în cauzele Stoß și alții și Carmen Media Group², toate instanțele germane chemate să stabilească dacă acest monopol era conform cu dreptul Uniunii au concluzionat, potrivit Amtsgericht Sonthofen, în sens negativ. Cu toate acestea, instanțele respective au opinii diferite cu privire la consecințele care trebuie să decurgă din nelegalitatea monopolului. Unele dintre ele au îndoieli, printre altele, cu privire la aspectul dacă se impune să se aplice operatorilor privați o **procedură de autorizare fictivă**, examinând de la caz la caz dacă aceștia îndeplinesc condițiile aplicabile operatorilor publici. Potrivit Amtsgericht Sonthofen, niciun operator privat nu a obținut o autorizație la finalul unei astfel de proceduri de autorizare.

Acuzațiile reținute împotriva doamnei Ince privesc de asemenea cel de al doilea semestru al anului 2012, perioadă în cursul căreia organizarea și intermedierea de pariuri sportive erau reglementate, de această dată, de **Tratatul de modificare privind jocurile de noroc din 2012**³. Acest tratat conține o **clauză experimentală** potrivit căreia operatorii privați pot obține, pentru o perioadă de șapte ani începând cu data intrării în vigoare a acestui tratat, o licență pentru organizarea de pariuri sportive. Odată acordată licența, intermediarii organizatorului pot obține o autorizație pentru a colecta pariurile în numele acestuia din urmă. Obligația de a deține o licență nu se aplică organizatorilor publici deja în activitate și intermediarilor decât după un an de la acordarea primei licențe. Cu toate acestea, la data faptelor (și până la data ședinței în fața Curții din 10 iunie 2015), niciuna dintre cele 20 de licențe disponibile nu fusese atribuită, astfel încât niciun operator privat nu era autorizat să organizeze sau să colecteze pariuri sportive în Germania. În aceste condiții, Amtsgericht Sonthofen concluzionează că fostul monopol public, considerat contrar dreptului Uniunii de către instanțele germane, a persistat astfel în mod efectiv.

¹ Staatsvertrag zum Glücksspielwesen încheiat între Länder germane, în vigoare între 1 ianuarie 2008 și 31 decembrie 2011. Cu toate acestea, normele acestui tratat ar continua să se aplice în toate Länder (cu excepția landului Schleswig-Holstein) până la intrarea în vigoare a unui tratat.

² Hotărârile Curții din 8 septembrie 2010, Stoß și alții ([C-316/07](#), [C-358/07-C 360/07](#), [C-409/07 și C 410/07](#)) și Carmen Media Group ([C-46/08](#)), a se vedea de asemenea comunicatul de presă [nr. 78/10](#). Prin aceste hotărâri, Curtea a declarat că instanțele germane puteau fi determinate să considere, în mod legitim, că monopolul menționat nu urmărește în mod coerent și sistematic obiectivul combaterii pericolelor legate de jocurile de noroc.

³ Glücksspieländerungsvertrag încheiat între Länder și intrat în vigoare în Bavaria la 1 iulie 2012.

În acest context, Amtsgericht solicită Curții să stabilească consecințele pe care autoritățile administrative și judiciare trebuie să le deducă, pe de o parte, din incompatibilitatea fostului monopol public cu dreptul Uniunii în perioada de elaborare a reformei și, pe de altă parte, din continuitatea în fapt a acestui monopol în urma reformei din 2012.

În ceea ce privește perioada reglementată de normele Tratatului de stat privind jocurile de noroc din 2008, Curtea răspunde în hotărârea pronunțată astăzi că, în cazul în care obligația de a deține o autorizație de organizare sau de intermediere de pariuri sportive se înscrie în cadrul unui regim de monopol public pe care instanțele naționale l-au considerat contrar dreptului Uniunii, libera prestare a serviciilor se opune ca autoritățile de urmărire penală ale unui stat membru să sancționeze intermedierea, fără autorizație, de pariuri sportive de către un operator privat în numele unui alt operator privat care nu dispune de o autorizație pentru organizarea de pariuri sportive în acest stat membru, ci este doar titular al unei licențe într-un alt stat membru.

Chiar și atunci când un operator privat poate, teoretic, să obțină o autorizație de organizare sau de intermediere de pariuri sportive, libera prestare a serviciilor se opune unei astfel de sancțiuni în măsura în care nu se asigură cunoașterea procedurii de acordare a autorizației și când regimul de monopol public privind pariurile sportive, pe care instanțele naționale l-au considerat contrar dreptului Uniunii, a persistat în pofida adoptării unei astfel de proceduri. Curtea observă în această privință că **procedura de autorizare fictivă nu a remediat incompatibilitatea** cu dreptul Uniunii a **monopolului public**, astfel cum a fost constatată de instanțele naționale.

În plus, faptul că, prin simplul efect al unei legi a landului Bavaria, normele Tratatului de stat privind jocurile de noroc din 2008, în pofida expirării acestuia din urmă la sfârșitul anului 2011, erau încă aplicabile în Bavaria în primul semestru al anului 2012 are drept consecință faptul că anumite reglementări tehnice care figurează în acesta nu pot fi opozabile pentru această perioadă față de particulari ca doamna Ince. Astfel, spre deosebire de însuși tratatul, această lege⁴ nu a fost notificată niciodată Comisiei. Or, o directivă a Uniunii⁵ impune o astfel de notificare pentru orice proiect de lege care cuprinde reglementări tehnice privind un „serviciu al societății informaționale”. Această obligație de notificare nu se aplică doar tratatului, ci și legii care îl menține în vigoare la nivel regional. Va reveni Amtsgericht Sonthofen sarcina de a verifica dacă doamnei Ince i se impută încălcarea reglementărilor tehnice instituite de Tratatul de stat privind jocurile de noroc din 2008 (precum interdicția de a propune jocuri de noroc pe internet, limitările aduse posibilității de a propune pariuri sportive prin mijloace de telecomunicații sau interdicția de a difuza publicitate privind jocurile de noroc pe internet sau prin mijloace de telecomunicații).

În ceea ce privește perioada reglementată de Tratatul de modificare a jocurilor de noroc din 2012, Curtea răspunde că libera prestare a serviciilor se opune ca un stat membru să sancționeze intermedierea, fără autorizație, de pariuri sportive pe teritoriul său, în numele unui operator titular al unei licențe în alt stat membru,

- **atunci când** eliberarea unei autorizații pentru organizarea de pariuri sportive este condiționată de obținerea de către operator a unei licențe, potrivit unei proceduri precum cea în discuție, în măsura în care Amtsgericht Sonthofen constată că această procedură nu respectă principiile egalității de tratament și nediscriminării pe motiv de cetățenie sau de naționalitate, precum și obligația de transparență care decurge din acestea, și
- **în măsura în care**, în pofida intrării în vigoare a unei dispoziții naționale care permite acordarea de licențe unor operatori privați, **a persistat în mod efectiv aplicarea dispozițiilor prin care se instituie un regim de monopol public** asupra organizării și intermedierei de pariuri sportive, **pe care instanțele naționale le-au considerat contrare dreptului Uniunii.**

⁴ La fel ca legile corespunzătoare ale celorlalte Länder.

⁵ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207), astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998 (JO L 217, p. 18, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 282).

Curtea arată în această privință că **clauza experimentală nu a remediat incompatibilitatea** cu libera prestare a serviciilor a fostului monopol public în măsura în care, ținând seama că nu a fost atribuită nicio licență și că operatorii publici pot continua să organizeze pariuri sportive, fostul regim a continuat să se aplice în practică în pofida intrării în vigoare a reformei din 2012.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708